

IZRAELCI V HAITI

Ášter ½, 26 leden 2010

Izrael reaguje nepřímě, neúměrně, nepřehnaně. To ví celý svět, nejpozději po Goldstoneově zprávě. Á½e s letech přímě invazí do Gazy, v prosinci 2008 a lednu 2009, v poměru k tisícům raket, které na něj od souseda dopadaly, drážel nepřímě zpátky jako žádná jiná země od druhé světové války, je velkoryse přehlíženo.

Když se Izraelci už zase zcela nepřímě a nepřehnaně vmějí do krize, vědí si své dle své vlastní vůle. Proč vlastně? Kdy si Evropa a Amerika teprve protíraly oči a islámský svět soustřeďuje jinam, izraelská letadla už byla na cestě do Karibiku. Kdo chce zachránit lidi zasypané pod troskami, musí zavodit s neúprosným úsměvem. Izraelské úlety musely cestovat přímo zeměkoule. Pro srovnání: z Jeruzaléma do Port-au-Prince je to 10.500 km. Z karibské oblasti odtěsně na jižní straně Floridy necelých 2 000 km. Středoevropská města jako Berlín, Praha nebo Paříž, jsou od Haiti vzdálena nějakých 8000 km. Izraelská pomoc je ovšem neúměrná nejen z hlediska vzdálenosti od postiženého území - neúměrný je i rozsah poskytnuté pomoci, srovnáme-li sedmátmilionový Izrael s ostatními zeměmi. Kdy 12. ledna oběť světa zpráva, že chudý ostrovní stát postihlo krápně přímě 17. hodinou zemětřesení o síle 7 stupňů na Richterově stupnici, oznámila tisková kancelář izraelské vlády, že cestě do Střední Ameriky je dvanácti členný tým záchranářů z organizace IsraAid. Následujícího rána hlásil mluvčí izraelské armády, že do Haiti vyrazilo sedm inženýrů, lékařů, zásobovacích expertů a záchranářů, aby obhlédli situaci na místě neustále. Krátce nato nařídil ministerský předseda Benjamin Netanjahu, že pomoc ostrovnímu státě má být rychlá a bez byrokratických překážek. Izraelský vyslanec v Dominikánské republice, Amos Radian, byl poslán do Haiti, aby podal zprávu. Večer už bylo na cestě západním směrem padesát izraelských vojáků. Jako první záchranáři dorazili do Port-au-Prince čtyři pracovníci ultra-ortodoxní organizace ZAKA. To je organizace dobrovolníků, která se vědomě mála přímědevěním postarat o těla mrtvých obětí teroru, pak ale pochopila nutnost starat se nejdříve o živé oběti a usilovat o jejich záchranu. Mnoho dobrovolníků ZAKA je proto vyškolen v první pomoci. Účelní členové ZAKA dorazili z Mexika, kam byli povoláni k zajištění pozstatků a identifikaci obchodníka Mosese Saby a jeho rodiny, kteří zahynuli, když se zřítily jejich vrtulník. Večer 14. ledna odstartovaly dva Boeings 747 s 220 izraelskými pomocníky pod velením brigádního generála Aloma Ben-Arye. Kromě materiálových zásob pro příměivěním byla na palubě letadel kompletní polní nemocnice, včetně personálu tvořeného 40 lékaři a 25 zdravotnicemi a sanitáři. Patřilo k ní i lékárna, dýchací oddělení, radiologie, jednotka intenzivní péče, ambulance, dva operační sály, chirurgické oddělení, interní oddělení a porodní oddělení. Když izraelská letadla startovala, bylo letiště v Port-au-Prince mimo provoz. Nezbyvalo než věřit, že příměsto budou moci příměstát. Přímě zřítily. Izraelští záchranáři zabrali fotbalové hřiště v centru města a pustili se do práce. Celý týdněivěním zemětřesení, které po sobě zanechalo příměs 100.000 obětí, pracovalo 250 Izraelců nepřímětrápně 24 hodin nemocnice očetěmila 383 zraněných, provedla 140 akutních operací a pomohla na svět 7 novorozencům - jednomu z nich dali rodiče jméno "Izrael". Hlavní chirurg, plukovník Guy Lin, bývalý velitel záchraných jednotek na izraelské severní frontě, daroval vlastní krev, a zachránil tak život tědněního nemluvněte. 60 pacientů bylo očetěmno stacionárně. Příměs satelit probíhaly konzultace terénních lékařů s izraelskými specialisty ve vlasti, kteří tak mohli například pomocí videa sledovat operace a dálkově příměi nich asistovat. Izraelští psi vyhledali pod troskami více než deset příměivěním zasypaných. Tým dobrovolníků ZAKA, který se mezitím rozrostl na šest, příměi záchraně opera trvající 38 hodin zachránil osm studentů z trosek univerzity. Od svého založení poskytl stát Izrael humanitární pomoc ve více než 140 zemích. V některých případech o země, které s izraelským státem nemají žádné diplomatické styky nebo je dokonce vehementně odmítají. V prosinci 2004 zpusťo zpusťo tsunami rozsáhlé oblasti jihovýchodní Asie.

Izrael poslal 60 tun materiálové pomoci do Indonésie, největší islámské země, která s ním neudržuje žádné diplomatické styky. Malý tým izraelské armády dopravil zároveň 82 tun hmotné pomoci do Srí Lanky. V listopadu 2005 pomáhaly izraelské organizace po zemětřesení v pákistánském Kašmíru. V srpnu 2007 vyslal "Fast Israeli Rescue and Search Team" (FIRST) tři lékaře a tři zdravotnice do oblasti zemětřesení v Peru. FIRST byl v letech nasazen v Turecku, Indii, Mexiku, Kongu, Ekvádoru, Súdánu (Dárfúr) a Malawi. Zajímavé je, že ani v takovéto situaci si kritikové Izraele nedopřímějí oddechu. Pohodlně zalezli za svými laptopy vpatálie obyvatel Gazy - za věčněchny je příměirozeně odpovědný pouze Izrael - jako protiváhu izraelské pomoci na Haiti a docházejí k závěru: tím se válečné zločiny odinit nedají. Á½idovskému státu se přímědhazuje, že pomocí Haiti chce pouze odvést pozornost od Goldstoneovy zprávy. Příměipominá se, že v r. 2003 nabídl Izrael po zemětřesení pomoc Íránu, a označuje se to za "chucpe". "Načistí," píše jeden blogger, íránská vláda pomoc odmítla. Po internetu kolují pomluvy, že příměidovští lékaři jsou na místech katastrofy tak rychle jen proto, aby se zmocnili poušitelných lidských orgánů. Vrchol moderní antisemitské vynalézavosti se objevil, když jedna studie Hebrejské univerzity v r. 2006 zjistila, že příměi izraelsko-palestinském konfliktu - v protikladu ke všem ostatním válečným konfliktům na světě - nedošlo k žádnému znásilování palestinských žen. Místo otázky, zda izraelský národ neklade sám na sebe příměce jen jakési vyčerpávající morální nároky, vysvětloval se tento jev "izraelským rasismem", který příměidům zakazuje plynout svým vzácným semenem na ženy méněcenných podlidí. Dotázané palestinské ženy se cítily docela uraženy, že izraelské vojáky si jich na základě svých rasistických příměsudsků věbec nevěřímali. zkrátka docela zřejmě, že v jistých kruzích se prostě u Á½ida ani dnes nedá příměipustit nic správného. Proto je možné lepšním nepsat věbec o ničem, co "čistí" Á½idi" dle, pokud je jim dovoleno k těmto i jenom napří nakloněním. ©

Johannes Gerloff, Křesťanský mediální svaz KEP přeložil Pavel Mareš; <http://www.israelnetz.com/převzaté z Neviditelného psa>